

Van, aki retteg – van, aki nem

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LXI. évfolyam, 21. szám, 2017. május 26.

A múlt héten a művelt magyar politizáló közvélemény roppant izgalomba jött. Nem, nem a médiaszabadság újabban zajló módszeres felszámolásától, aminek a független sajtótermékek bezáratása éppúgy része, mint átalakítása cselédekkel működtetett kormánypárti lejáratógépezetté. (Lapunkban Máriás Leonárd írt erről: „*Ha mondanak valamit, azt megteszed*”, 2017/19., május 12.). Hanem olyasmi okozta az izgalmat, ami éppen erre a tudatos, szabadságellenes rombolásra és züllesztésre válaszolt.

A Momentum Mozgalomhoz tartozó három fiatal bement egy óbudai irodaház nyitott kapuján. Majd egy nyitott ajtón belépett az *Origo* néven működő propagandagyár szerkesztőségébe. Egyikük, Fekete-Győr András elnök köszönt, és megkérdezte, hol található egy Kovács András nevű alkalmazott. Megtalálta, neki is köszönt, és kezet fogott vele, noha ez a munkatárs volt az, aki pár hónapja hazug cikkben gyalázta a szervezet szóvivőjét és családját. Érdeklődött, hogy most milyen lejáratáson dolgozik. Miután válasz nem jött, Fekete-Győrék az első szelíd felszólításra távoztak. Az eseménysorról videót készítettek, és föltették a netre.

Egy Stefka István nevű kormánypárti újságírónak rémlátomása támadt a fentiek hatására. No nem az, hogy egyes politikusok, akiknek nem tetszik a róluk szóló cikk, kormányzati nyomással kirúgatják az *Origo* főszerkesztőjét, elérik, hogy felálljanak a legjobb újságírók, leváljanak sikeres blogok stb., a maradékot pedig kamu- és propagandagyárrá teszik. Ez ugyanis már megtörtént. Nem, Stefkának a fiatal politikusok hívatlan látogatásáról többek közt az jutott eszébe, hogy legközelebb „Fekete-Győr Andrásék kezében géppisztoly lesz”.